

[Hagen Hagensen]

ligelighed og lettelse af skattetrykket. Socialdemokratiet vil opretholde og udbygge den enkelte borgers afhængighed af det offentlige med et væld af offentlige tilskud og ydelser, hvortil højt skattetryk er nødvendigt. Det konservative folkeparti vil gennem offentlige besparelser og omlægninger af ydelser muliggøre skattelettelser og friere forbrugsvalg for borgerne.

Vi ønsker en ensartet beskatning, således at den sidst tjente krone ikke beskattes hårdere end den først tjente, det er allerede sagt i denne debat. Altså tilslutter vi os en forlængelse af proportionaltrækket så højt op, som det er gørligt, for vor skyld gerne til tops, når de økonomiske muligheder derfor er til stede. Der ligger en god sandhed og for den sags skyld også en målsætning i ordene: ingen skal være pligtig at yde mere til det offentlige, end han selv får lov til at beholde.

Mange af de veje, som forslaget indeholder for at nå frem til det mål, forslagsstillerne har sat sig, er midler, vi ikke kan bruge. Først tillægsskatten til staten og dens beregning med en opdeling i arbejdsindkomst og formueafkast. Ud over at henvise til, hvad skatteministeren allerede har sagt herom, skal jeg blot understrege det urimelige i, at fradrag, herunder rentefradrag, ikke kan foretages ved beregning af tillægsskatten.

Så vil jeg godt sige et par ord om andre ting. Der er tale om, at man vil forhøje lønmodtagerfradrag A, men samtidig vil man ændre befodringsfradrag og begrænse en række andre udgifter, man har; ligeledes vil man have afskaffelse af forsikringsfradraget. Det tager vi klar afstand fra. Der er også grund til lige at strejfe, at når man vil fjerne etableringsfradraget, vil man gøre det svære at oprette egen virksomhed.

Der siges i bemærkningerne, at fradragene må begrænses i omfang og værdi og trækprocenterne til gengæld sættes ned for den store gruppe af erhvervsaktive. Jeg vil bare have lov til at sige, at det synes, som om man derved vil stikke folk blå i øjnene. Det er nu engang lige fedt, om der svares 25 pct. i skat af 100 kr., efter at man har fået fradrag, som man skal have dem, eller 20 pct. af 125 kr., uden at der er fradrag af nogen art. Dermed er skattetrykket ganske det samme, og man vil altså opretholde et højt skattetryk. Muligheden for at øge det bliver selv-

sagt større, jo mere beskatningsgrundlaget udvides.

Der er også grund til at pege på, at henvisningen til, at man vil have en slags frivillig virksomhedsskat i landbruget, må mødes med skepsis på samme måde, som det er nemt at sige, at andre erhvervsdrivende bare kan omdanne deres virksomhed til anpartsselskab eller aktieselskab, ikke mindst efter de forhøjede grænser, som nys er blevet indført for selskabskapitaler.

En forenkling skattereform skal have flere og navnlig andet indhold end det af socialdemokratiet fremsatte. Sigtet må være et system, der med hensyntagen til en række økonomiske sammenhænge har forståelige regler og er rimeligt i forhold til borgerne, deres indtjening, opsparing og mulighed for formuedannelse. Det vil vi gerne være med til at drøfte.

Anders Poulsen (V):

Også jeg skal til indledning sige, at vort nuværende skattesystem er befængt med mange uhensigtsmæssigheder og mange muligheder for skattetænkning. Thorkil Kristensen-udvalget har beskrevet en lang række af dem, navnlig for så vidt angår finansielle fordringer. Noget lignende kunne såmænd godt siges på arbejdsindkomstområdet. Det er måske ikke legal skattearbitrage, der er meget fremherskende dér, men man kan finde en hel del illegal skattearbitrage dér.

Hovedparten af disse problemer er jo skabt af et langsomt oparbejdet for højt skattetryk på grund af et statsfinansielt overforbrug, som i øvrigt ikke mindst socialdemokratiet har hovedansvaret for. Jeg vil da samtidig godt nævne, at den meget store spændvidde i skatteprocenterne er et af det nuværende systems problemer.

Der er derfor stort behov for at se på mulighederne for et mere hensigtsmæssigt skattesystem, men jeg synes ikke, at dette beslutningsforslag er særlig velegnet som udgangspunkt.

Jeg synes også, at socialdemokratiet har lidt svært ved at finde sine egne ben, idet man tilsyneladende har forladt den rene renteskatteordning og den rene kapitalafkastbeskatningsmetode.

Nu kommer man med et beslutningsforslag, som indeholder to indkomstopgørelser,